

ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Γιορτή *ἐλευθερίας* ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου! Ἔρχεται ἐπὶ τέλους ὁ ἀληθινὸς Ἐλευθερωτὴς μας, τὸν Ὅποιο, αἰῶνες πρὶν, τὸν προανήγγειλαν οἱ Προφῆτες καὶ μὲ λαχτάρια τὸν περίμεναν οἱ δίκαιοι! Δέν εἶναι ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος. Εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού σήμερα γίνεται καὶ υἱὸς τῆς Παρθένου! Ἐκεῖνος, μὲ ἀσύγκριτα μεγαλύτερη λαχτάρια ἀπὸ ὅση τὸν περιμέναμε ἡμεῖς, περίμενε νὰ βρεθῆι ἄνθρωπος, πού θά τοῦ ἐτοίμαζε «τόπο νὰ κατοικήσει».

Καί βρέθηκε μία Παρθένος Μαριάμ ἀπὸ τὴν γενιά τοῦ Δαυὶδ, ἡ ὁποία «ἀπὸ τὴν στιγμή πού γεννήθηκε, οἰκοδομοῦσε κατάλυμα γιὰ Ἐκεῖνον· καὶ ἀγωνιζόταν νὰ καταστήσει τὸν ἑαυτό Της «κατοικία τοῦ Θεοῦ», τόσο ὡραία πού νὰ εἶναι ἄξια γι' Αὐτόν. Ἔτσι, ὅταν ἦλθε, τίποτε δέν βρῆκε νὰ κατηγορήσει στὰ ἀνάκτορα ὁ Βασιλιάς! (Ν. Καβάσιλας). Τόσο καθαρὸ καὶ ἅγιο ἦταν τὸ «παλάτι», πού ἐτοίμασε ἡ Παρθένος!

Πῶς τὰ κατάφερε ἡ μικρὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ;

Τὰ κατάφερε, γιατί εἶχε μάθει νὰ φυλάει καλά τὴν πόρτα τοῦ «παλατιοῦ». Ἔλεγε αὐστηρὰ κάθε ...ἐπισκέπτη λογισμό, ἐπιθυμία, συναίσθημα, φαντασία, κάθε κίνηση ψυχῆς καὶ σώματος. Ἔτσι ἀκούσε καὶ κρατοῦσε δυναμικὰ τὴν ἐλευθερία Της, προστατεύοντας τὸν ἑαυτό Της ἀπὸ καταληψίες καὶ κλέφτες!

Αὐτὸ φάνηκε ξεκάθαρα καὶ στὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. Μόλις τὸν εἶδε, «διεταράχθη», μᾶς λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς. Φοβήθηκε μήπως εἶναι κάποιος ἀπατηλὸς ἄγγελος, «κλέπτων τὰς κατὰ τὴν Εὐὰν ἀπερισκέπτους» (ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς). Κάποτε ἕνας ἐκπε-

σὼν ἄγγελος ἐξαπάτησε τὴν ἀπερίσκεπτη Εὐὰ καὶ τῆς ἔκλεψε ὅ,τι πολυτιμότερο εἶχε: τὸν ὑγιὲς φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτήρια ὑπακοή στὴν ἐντολή Του! Καὶ αὐτὴ ἡ ἀπερίσκεπτα τῆς Εὐὰς ἐγίνε αἰτία σκλαβιάς καὶ θανάτου γι' αὐτὴν καὶ γιὰ ὄλο τὸ ἀνθρώπινο γένος!

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Παναγία «τὸν ἀσπασμόν ἀνεξετάστως οὐ παρεδέξατο». Καὶ μόνο ὅταν ὁ ἀρχάγγελος διέλυσε τὸν θεοφιλῆ φόβο Της, «τοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα», γιὰ νὰ Τῆς μεταφέρει τὴν πιὸ χαρούμενη Εἶδηση, πού ἄκουσε ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα!

Ποιὸς δέν θά φούσκωνε ἀπὸ κενοδοξία καὶ ὑπερηφάνεια συνειδητοποιώντας ὅτι ἐπελέγη ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ μιὰ τέτοια τιμὴ! Ὅμως ἡ γεμάτη τέλεια ταπείνωση Μαρία οὔτε, ὅταν ἄκουσε νὰ τὴν προσφωνεῖ ὁ ἀρχάγγελος «κεχαριτωμένη», οὔτε, ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι Τὴν διάλεξε ὁ Θεὸς γιὰ Μητέρα Του, ἄφησε «τά μυαλά Της νὰ πάρουν ἀέρα»· ἀλλὰ τὸ μόνο πού βρῆκε νὰ ἀπαντήσει ἦταν: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου»!

Ἔτσι ἡ Παναγία ἐγίνε «πηγὴ καὶ ρίζα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους!» (ἅγ. Γρηγόριος Παλαμᾶς). Μὲ αὐτὴ τὴν τέλεια ὑπακοή Της διόρθωσε τὴν θανάσιμη παρακοή τῆς Εὐὰς καὶ χάρισε στὸν κόσμον τὴν Ἀληθινὴ Ἐλευθερία καὶ τὴν Ἀληθινὴ Ζωή! Ἐφερε στὸν κόσμον τὸν Δεύτερο Ἀδάμ, τὸν Κύριο τῆς Δόξης, τὸν μόνο πού μπορούσε νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ πιὸ φρικτὰ δεσμὰ: τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου!

Ἀρχιμ. Β.Λ.

ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ...

Η επίσκεψη στον άρρωστο έχει τελειώσει. Ο γιατρός έγραψε την συνταγή και ήταν έτοιμος να φύγει.

- Καί μη ξεχάσεις αυτό, πού λέγαμε στην αρχή, είπε στον άρρωστο.

- Για την εξομολόγηση;

- Άκριβώς.

Ο εύσεβής γιατρός, ο οποίος είχε πολύ θάρρος με τον άρρωστο φίλο του, του είχε συστήσει προηγουμένως να φροντίσει το συντομότερο, να ιδεί ένα καλό πνευματικό.

- Ά, καλά γιατρέ μου, απάντησε εκείνος χαμογελώντας για να ξεφύγει. "Όταν βρούμε καιρό θά πάμε. Ή! Ξέχασες όμως να μου πεις πότε θά πάρω τό φάρμακο.

Ο γιατρός κοντοστάθηκε λίγο, κάτι σκέφθηκε.

- Μπορείς να τό πάρεις, μετά από ένα μήνα.

- Τί λές γιατρέ μου, μπορεί να πεθάνω ως τότε.

- Άλήθεια. Τότε πάρτο την επόμενη εβδομάδα.

- Μά, γιατρέ μου, μπορεί να μη ζήσω ούτε ως τότε.

- Άν δέν αισθάνεσαι καλά, να τό πάρεις αύριο.

- Γιατρέ, πειράζει να τό πάρω σήμερα;

- Ήστω, είπε χαμογελώντας ο γιατρός. Και ύστερα πρόσθεσε ενώ τον κύτταζε στά μάτια. Έλπίζω να κατάλαβες...

Είναι τρέλλα να αναβάλει κανείς συνεχώς την φροντίδα της ψυχής του, αφού δέν είναι βέβαιος ούτε για την επόμενη στιγμή.

Μέ την εξομολόγηση ή ψυχή έλευθερώνε-

ται από τά δεσμά της άμαρτίας, θεραπεύεται από τίς πληγές, καθαρίζεται από τίς κηλίδες, δυναμώνει, γίνεται όλοκάθαρη. Τίποτε άλλο δέν μπορεί να χαρίσει στον άνθρωπο την ψυχική του γαλήνη, πού προσφέρει τό φιάνθρωπο αυτό μυστήριο της Έκκλησίας μας.

Τά βασικό χαρακτηριστικό της είναι ή μετάνοια πού έκδηλώνεται μέ ειλικρίνεια, συντριβή και συναίσθηση καθώς επίσης σταθερή απόφαση διορθώσεως και ριζικής αλλαγής: Θά αρχίσω μιά νέα ζωή.

Μόνο ο πνευματικός έχει την έξουσία από τον Θεό, να δίνει την άφεση των άμαρτιών και να καθοδηγεί πνευματικά. Είναι μάλιστα δεσμευμένος μέ υπόσχεση ιερή και άσστηρότατη να μην άποκαλύψει τίποτε σε κανένα ποτέ.

Δύο είναι τά πιό σπουδαία τεχνάσματα του διαβόλου πού κρατούν πολλούς ανθρώπους μακριά από τίς υπέροχες εύλογίες της εξομολόγησης: (α) ή άναβολή, «έχουμε άκόμη καιρό», και (β) ή έντροπή, «δέν λέγεται μέ τίποτε αυτό».

Είναι φοβερό να έχεις δίπλα σου τον γιατρό και σύ να λειώνεις από τον πυρετό επειδή διστάζεις να τον δεις. Είναι φοβερό να έχεις οποιαδήποτε στιγμή διάθεσή σου φάρμακο σωτήριο, άνέξοδο, θαυματουργό, πού φέρνει άπερίγραπτη γαλήνη στη ψυχή και να βασανίζεσαι από την ταραχή και τίς τύψεις της συνειδήσεως. Άς μην επιτρέψουμε ποτέ στον έαυτό μας να κάνει κάτι τέτοιο. Άντίθετα, άς επιτρέψουμε στον Χριστό να θεραπεύσει την ψυχή μας.

Άρχιμ. Ι.Ν.

ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΚΤΙΛΥΒΟΥ

Η ακολουθία της Πρόθεσης ή Προσκομιδής συνεχίζεται με τὸν ιερέα νὰ χαράσσει τὸ ἐπάνω μέρος τῆς σφραγίδας τοῦ ἀμνοῦ με τὴν ἀγία λόγχη, λέγοντας: «*Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη*». Χαράσσοντας δὲ τὸ κάτω μέρος τῆς σφραγίδας, λέγει: «*Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;*» (Ἦσ. 53, 8).

Ἀποτελεῖ στοιχεῖο τῆς ἄκρας ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅτι τοῦ ἀφαίρεσαν ἀκόμα καὶ τὸ δικαίωμα μιᾶς δίκαιης κρίσης. Καταδικάσθηκε ἐντελῶς ἄδικα, ἀφοῦ «*ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησε*». «Τίποτε δὲν εἶναι τόσο ἄδικο, ὅσο ὁ θάνατος με τὸν ὁποῖο πέθανε ὁ Σωτῆρας» (ἄγ. Νικόλαος Καβάσιλας). Περιφρονήθηκε καὶ ἀδικήθηκε στὸν ὕψιστο βαθμὸ «καὶ ὅμως θὰ εἶναι ἀρχηγὸς μεγάλης γενεᾶς» (ἄγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας). Γενεὰ του θὰ εἶναι οἱ Χριστιανοί, οἱ ἄπειροι πνευματικοὶ τοῦ ἀπόγονοι. Ἐπιπλέον ὁ τρόπος τῆς προαιώνιας ὑπαρξῆς του, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρόνῳ, «*ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου*», γέννησής του, ἡ θεανθρώπινη δηλαδὴ καταγωγή του, θὰ παραμένει ἀνερμήνευτη στὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. Κανένας δὲν θὰ μπορέσει νὰ μιλήσει γιὰ τὴν ἀπόρρητη γενεαλογικὴ του προέλευση.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὀλοκληρώνεται ἡ προφητεία τοῦ προφήτη Ἡσαΐα ποὺ ἀναφέρεται στὸ σταυρικὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σταυρὸς συνεχίζει νὰ παραμένει τὸ κεντρικὸ θέμα στὴν τελετὴ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Θείας Λειτουργίας. Ὁ Χριστὸς ζεῖ καὶ πορεύεται με τὸ πρόσωπό του σταθερὰ «*πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλὴμ*» (Λουκ. 9, 51-53). Στραμμένο μόνιμα πρὸς τὸν Σταυρὸ του.

Μὲ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ ὁ Σταυρὸς ἀναδείχθηκε ἀκαταγώνιστο ὄπλο. Ἐγινε τὸ καρφὶ ποὺ μπήχτηκε στὴν καρδιά τοῦ διαβόλου. Ἡ ξύλινη λόγχη ποὺ τὸν κέντησε ἀπροσδόκητα. «*Θανάτου τὸ κέντρον καὶ*

ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται». Τὸ κεντρὶ τοῦ θανάτου καὶ ἡ δύναμη τοῦ ἄδη ἐξαφανίστηκαν στὴ θέα τοῦ Σταυροῦ. «*Καὶ θεωρούμενος (ὁ Σταυρὸς) δαίμονας καίει καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται*» (ἀπὸ τὴν ὑμολογία τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Ἡ κραταιὰ δύναμη τοῦ Σταυροῦ θωρακίζει τὸν ἄνθρωπο ἔναντι τοῦ νοητοῦ Ἄμαλῆκ, τοῦ διαβόλου. Ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῶν ὀργάνων του. Διηγεῖται ὁ π. Χαρίτων Ἰλουγγκα, ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπὴ Γκόμα τοῦ Ἄνατ. Κονγκό, γιὰ ἓναν ἀφρικανὸ Χριστιανό, ποὺ περπάτησε 90 χιλιόμετρα ἀπ' τὸ χωριὸ του μέχρι ἐκεῖ γιὰ νὰ κοινωνήσει. Στὸ χωριὸ του εἶχε γίνε φοβερὸς ἐμφύλιος πόλεμος. Οἱ ἀντάρτες ἔκαναν φριχτὲς ὠμότητες, μέχρι καὶ κανιβαλισμὸ. Τὸν συνέλαβαν καὶ αὐτὸν στὸ χωράφι καὶ με ἄλλους τὸν πῆγαν δεμένο 10 χιλιόμετρα μακριά. Τοὺς φύλαγαν γυμνοὺς καὶ νηστικοὺς σὲ ἓνα βαθὺ πηγάδι. Κάθε μέρα φώναζαν ἀπὸ ἓναν καὶ τὸν ἀποκεφάλιζαν.

Ὅταν σὲ μιὰ βδομάδα ἦρθε ἡ σειρά του, ἔκανε τὸν σταυρὸ του, βγῆκε με κόπο καὶ σωριάστηκε στὸ χῶμα ἀπὸ τὴν πείνα. Τότε εἶδαν ὅτι φοροῦσε πάνω του σταυρὸ καὶ ἄκουσε κάποιον νὰ φωνάζει δυνατὰ στὸν ἀρχηγό του: «*Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐπικίνδυνος, δὲν μπορούμε νὰ τοῦ κόψουμε τὸ κεφάλι, ἔχει πάνω του σταυρὸ*». Καθὼς διηγεῖται ὁ ἴδιος, «*πήδηξαν πίσω, φοβήθηκαν! Μὲ πλησιάζει ὁ ἀρχηγός, με ρωτᾷ: “Τί εἶστε;”. Τοῦ λέω: “Εἶμαι Ὁρθόδοξος”. Γυρνᾷει πίσω καὶ λέει στοὺς ἀντάρτες: “Ὅχι, ὄχι τοὺς Ὁρθόδοξους σᾶς εἶπα, δὲν τοὺς σκοτώνουμε, πρέπει νὰ τὸν γυρίσετε στὸ χωριὸ του ἀμέσως”. Μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση*» (Ἱεραποστ. Ταχυδρόμος, τ. 155).

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀτράνταχτη ἀλήθεια: Ζοῦμε χάρη στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας.

Πρωτ. Δ. Μ.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ

Ο Τζάκ Ντόρσι είναι ο ιδρυτής του Τουίτερ (Twitter), δημοφιλοῦς μέσου κοινωνικής δικτύωσης. Στις 7 Ἀπριλίου 2020, ὁ Ντόρσι δώρησε 1 δισεκατομῦριο δολλάρια (τό 1/3 τῆς περιουσίας του!) στοὺς ἀρμόδιους φορεῖς γιὰ τὴν μάχη κατὰ τοῦ κορωνοϊοῦ. Ἡ δωρεά του εἶναι πολύ μεγαλύτερη ἀπὸ τίς παρόμοιες δωρεές ἄλλων, πολὺ πλουσιότερων ἀπὸ αὐτόν. Ὁ Ντόρσι διαγείβει ἀπλό καὶ λιτό, τρώγοντας μόνο μία φορά τὴν ἡμέρα, τὸ βράδυ! Γιὰ τὴν δωρεά του λέει:

«Γιατί τώρα; Γιατί οἱ ἀνάγκες εἶναι ὄλο καὶ περισσότερο ἐπείγουσες, καὶ θέλω νὰ δῶ τὸν ἀντίκτυπο στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς μου. Ἐλπίζω αὐτὸ νὰ ἐμπνεύσει καὶ ἄλλους νὰ κάνουν κάτι παρόμοιο. Ἡ ζωὴ εἶναι μικρὴ, ἄς κάνουμε ὅ,τι μπορούμε σήμερα γιὰ νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους τώρα» (ἐφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ἔνθετο «Κ», 19-4-20).

Δέν γνωρίζουμε ἂν ὁ Ντόρσι ἐμφορεῖται ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως, ἡ θυσία του αὐτὴ ἀποδεικνύει ὅτι: ἡ ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ δίνει χαρὰ σχεδόν σέ ὅλους. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει, γιατί ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἡ φυσιολογικὴ κατάσταση γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἄν, βέβαια, ἡ συνειδησή μας, πού εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους, δέν ἔχει πωρωθεῖ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία!

Εἰδικά, γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη, ὁ Χριστός λέει στοὺς Μακαρισμοὺς, τὴν περιλήψη ὄλου τοῦ Εὐαγγελίου: «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5,7). Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες γιατί αὐτοὶ θὰ ἐλεηθοῦν. Ἐλεῆμων εἶναι ὁ εὐσπλαγχνος.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του ὅλα τὰ παραπάνω, ὁ ἅγιος Σεραπίων ὁ Σιδώνιος, μέγας ἀσκητῆς τοῦ 4ου αἰώνα, ἔκανε πιὸ «ἀκραιῆς» ἐλεημοσύνες ἀπὸ ὅ,τι ὁ παραπάνω ἐπιχειρηματίας!

Κάποια ἡμέρα δριμυτάτου ψύχους, ὁ ἅγιος Σεραπίων συνάντησε ἕναν πτωχὸ πού ἔτρεμε

ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τοῦ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη. Βγάζει ὁ Σεραπίων τὸ πανωφόρι του καὶ τοῦ τὸ δίνει. Παρακάτω συναντᾷ ἄλλο φτωχὸ καὶ τοῦ δίνει τὸ ἱμάτιο· καὶ μένει γυμνός! Κράτησε, μόνο τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ νὰ τὸ διαβάξει. Ἕνας γνωστός του, μόλις τὸν εἶδε, τὸν ἐρώτησε ἀπορώντας: «Ποιὸς σέ ἐγύμνωσε πάτερ»; «Αὐτό», τοῦ λέει δείχνοντας τὸ Εὐαγγέλιο, ἐννοώντας τὴν ἐντολὴ τῆς ἐλεημοσύνης.

Ὅμως, ὁ Σεραπίων ἔκανε καὶ πνευματικὴ ἐλεημοσύνη, ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ὑλική. Ἔβαλε τὸν μαθητὴ του καὶ τὸν πύλησε ὡς δούλο σέ μιὰ οἰκογένεια εἰδωλολατρῶν ἠθοποιῶν. Ἐκεῖ, ἔκανε ὅλες τίς δουλειές πού τοῦ ἀνέθεταν, ζώντας ἄκρα ἀσκητικὴ ζωὴ. Προσευχόμενος καὶ νηστεύοντας μέρα καὶ νύχτα. Διδάσκοντας μέ ἔργα, ἀλλὰ καὶ μέ λόγια τὴν πίστη. Καὶ ἔτσι ὁδήγησε ὀλόκληρη τὴν οἰκογένεια στὸν Χριστό. Ἀφοῦ τοὺς βάπτισε, τοὺς ἐπέστρεψε τὰ χρήματα, μέ τὰ ὁποῖα τὸν ἀγόρασαν, καὶ τοὺς ἀποχαιρέτησε.

Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στις 21 Μαρτίου.

Ὅπως δὴποτε, περιουσιακά, Ντόρσι δέν εἶμαστε! Ὅμως καὶ κανεὶς ἄνθρωπος δέν εἶναι φτωχότερος σέ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀπὸ τὸν ἅγιο Σεραπίωνα! Συνεπῶς, ἄς ἐλεοῦμε μέ κάθε τρόπο, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας! Ἀκόμη καὶ γιὰ μιὰ καλὴ κουβέντα πίστεως καὶ εὐλαβείας ἢ ἔστω συμπαραστάσης πού θὰ ποῦμε σ' ἕναν ἄνθρωπο, θὰ εὔρουμε μισθὸ ἀπὸ τὸν Χριστό, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης
Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσίδης • ΤΗΛ. 2682051161
Κωδικός 270360

ΜΑΡΤΙΟΣ 2022 • Ἀρ. Φύλλου 464 • Ἔτος ΜΒ'

Διανέμεται δωρεάν • Εἰσφορές δεκτές

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»
Ἀθήνα

